29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att årligen rapportera till parlamentet om genomförandet av EU:s politik för god förvaltningssed på skatteområdet, med början i oktober 2010.

*

* *

30. Europaparlamentet uppmanar talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar och parlament.

Jämställdhet mellan kvinnor och män i Europeiska unionen – 2009

P7_TA(2010)0021

Europaparlamentets resolution av den 10 februari 2010 om jämställdhet mellan kvinnor och män – 2009 (2009/2101(INI))

(2010/C 341 E/08)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

— med beaktande av artiklarna 2 och 3.3 andra stycket i fördraget om Europeiska unionen och artikel 157 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

— med beaktande av artikel 23 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,

— med beaktande av kommissionens rapport av den 27 februari 2009 om jämställdhet mellan kvinnor och män – 2009 (KOM(2009)0077),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 7 juni 2000 ”På väg mot en gemenskapens ramstrategi för jämställdhet (2001–2005)” (KOM(2000)0335) samt kommissionens årsrapporter om jämställdhet i Europeiska unionen från 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007 och 2008 (KOM(2001)0179, KOM(2002)0258, KOM(2003)0098, KOM(2004)0115, KOM(2005)0044, KOM(2006)0071, KOM(2007)0049 och KOM(2008)0010),

— med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (omarbetad version) ([1]),

— med beaktande av sin resolution av den 19 februari 2009 om den sociala ekonomin ([2]),

— med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 oktober 2008 ”Bättre balans i livet: ökat stöd för att göra det lättare att kombinera arbete och familj” (KOM(2008)0635),

— med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillämpning av principen om likabehandling av kvinnor och män som är egenföretagare och om upphävande av direktiv 86/613/EEG (KOM(2008)0636), framlagt av kommissionen den 3 oktober 2008,

([1]) EUT L 204, 26.7.2006, s. 23.
([2]) Antagna texter, P6_TA(2009)0062.

Onsdagen den 10 februari 2010

— med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 92/85/EEG om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar (KOM(2008)0637), framlagt av kommissionen den 3 oktober 2008,

— med beaktande av kommissionens rapport av den 3 oktober 2008 ”Förverkligande av Barcelonamålen avseende barnomsorg före den obligatoriska skolåldern” (KOM(2008)0638),

— med beaktande av läget för ratificeringen av Europarådets konvention om åtgärder mot människohandel (CETS nr 197),

— med beaktande av den åtgärdsram för jämställdhet mellan män och kvinnor som EU:s arbetsmarknadsparter antog den 22 mars 2005,

— med beaktande av FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor från 1979,

— med beaktande av den europeiska jämställdhetspakten, som Europeiska rådet antog den 23-24 mars 2006,

— med beaktande av sin resolution av den 26 november 2009 om avskaffande av våld mot kvinnor ([1]),

— med beaktande av sin resolution av den 24 oktober 2006 om kvinnors invandring: invandrarkvinnors roll och ställning i EU ([2]),

— med beaktande av sin resolution av den 25 november 2009 om kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet ”Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa i allmänhetens tjänst – Stockholmsprogrammet” ([3]),

— med beaktande av sin resolution av den 13 mars 2007 om en färdplan för jämställdhet 2006–2010 ([4]),

— med beaktande av yttrandet från rådgivande kommittén för lika möjligheter för kvinnor och män om könsbetingade löneskillnader, som antogs den 22 mars 2007,

— med beaktande av sin resolution av den 3 september 2008 om jämställdhet mellan kvinnor och män – 2008 ([5]),

— med beaktande av sin resolution av den 18 november 2008 med rekommendationer till kommissionen om tillämpningen av principen om lika lön för kvinnor och män ([6]),

([1]) Antagna texter, P7_TA(2009)0098.
([2]) EUT C 313 E, 20.12.2006, s. 118.
([3]) Antagna texter, P7_TA(2009)0090.
([4]) EUT C 301 E, 13.12.2007, s. 56.
([5]) EUT C 295 E, 4.12.2009, s. 35.
([6]) EUT C 16 E, 22.1.2010, s. 21.

— med beaktande av artiklarna 48 och 119.2 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0004/2010), och av följande skäl:

A. Jämställdhet är en av EU:s grundläggande principer enligt Fördraget om Europeiska unionen och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, men trots att det gjorts betydande framsteg råder det fortfarande bristande jämställdhet på en mängd områden.

B. Europeiska unionen är mitt inne i en omfattande ekonomisk, finansiell och samhällelig kris med särskilda konsekvenser för kvinnors situation i arbetslivet.

C. Moderskap och faderskap måste betraktas som grundläggande rättigheter som är avgörande för balansen i samhället. På EU-nivå finns det ett direktiv om mammaledighet ([1]) och ett direktiv om föräldraledighet ([2]), men hittills har det inte utarbetats någon lagstiftning om pappaledighet.

D. De tillängliga uppgifterna visar att krisen i sitt inledningsskede generellt sett slog hårdare mot män än mot kvinnor till följd av den sneda könsfördelningen inom olika yrken och sektorer, men att situationen ser annorlunda ut i vissa länder och inom vissa sektorer, framför allt inom de traditionella industrierna med stor andel kvinnlig arbetskraft, där det förekommit många nedläggningar och utlokaliseringar av multinationella företag. 31,1 procent av de kvinnliga arbetstagarna arbetar deltid medan motsvarande siffra för männen är 7,9 procent. Kvinnorna är överrepresenterade inom vissa delar av den offentliga sektorn och utgör i vissa medlemsstater upp till två tredjedelar av de anställda inom skola, vård och omsorg. Det finns således en risk för att i synnerhet kvinnor kommer att drabbas av krisen i samband med budgetåtstramningar inom dessa sektorer.

E. Kvinnor löper normalt sett större risk att drabbas av fattigdom och låga pensioner, i synnerhet ensamstående mödrar och kvinnor över 65 år, och i kristider riskerar deras situation att förvärras. Pensionerna för kvinnor över 65 år ligger ofta nära existensminimum pensioner av olika skäl, till exempel på grund av att de helt eller tillfälligt lämnat arbetsmarknaden för att ta hand om familjen eller för att de arbetat i sin makes företag utan lön eller tillhörighet till socialförsäkringssystemet, vilket är särskilt vanligt förekommande inom handel och jordbruk. De flesta politiska åtgärder syftar till att stötta barnfamiljer, trots att upp till 35 procent av alla hushåll är ensamhushåll, som i de flesta fall utgörs av en kvinna.

F. Den kvinnliga sysselsättningsnivån har stigit kontinuerligt sedan år 2000 och uppgår nu till 59,1 procent, med stora variationer från 37,4 procent till 74,3 procent, men detta har inte medfört någon förbättring av kvinnornas anställningsvillkor. Den sneda könsfördelning som fortfarande råder inom vissa yrken och sektorer är till kvinnors nackdel.

G. Företagen inom den sociala ekonomin är ett exempel på framgångsrikt kvinnligt företagande som förbättrar kvinnornas sociala ställning, främjar deras ekonomiska självständighet och gör det lättare att förena arbete och familjeliv, bland annat genom att erbjuda barnomsorg samt omsorg om äldre och personer med funktionshinder.

H. Den genomsnittliga löneklyftan mellan kvinnor och män har legat kvar på en hög nivå (mellan 14 och 17,4 procent) sedan år 2000, trots kommissionens många åtgärder och medlemsstaterna åtaganden på området.

I. I artikel 157 i EUF-fördraget slås det fast att ”varje medlemsstat ska säkerställa att principen om lika lön för kvinnor och män för lika arbete eller likvärdigt arbete tillämpas”, och denna princip har bekräftats genom EU-domstolens fasta rättspraxis.

([1]) Rådets direktiv 92/85/EEG av den 19 oktober 1992 om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar (EGT L 348, 28.11.1992, s. 1).

([2]) Rådets direktiv 96/34/EG av den 3 juni 1996 om ramavtalet om föräldraledighet, undertecknat av UNICE, CEEP och EFS (EGT L 145, 19.6.1996, s. 4).

Onsdagen den 10 februari 2010

J. I sin ovannämnda resolution av den 18 november 2008 begär Europaparlamentet att kommissionen senast den 31 december 2009 ska lägga fram ett förslag till lagstiftning för parlamentet om översyn av den gällande lagstiftningen om tillämpningen av principen om lika lön för kvinnor och män.

K. Den sneda könsfördelningen inom vissa yrken och sektorer samt de stereotypa könsrollsmönstren drabbar även männen, om än inte lika uttalat.

L. Om jämställdheten ska kunna främjas och genomföras i praktiken måste män och kvinnor dela på ansvaret för hem och familj, bl.a. genom att män tar ut mer föräldraledighet. Arbetsmarknadsparternas ramavtal om föräldraledighet från juli 2009 berör beklagligt nog inte frågan om betald ledighet, som skulle få avgörande betydelse för mäns uttag och för en jämlik fördelning av yrkesarbete och familjeansvar mellan kvinnor och män.

M. Tillgång till barnomsorg och omsorg om äldre och andra omsorgsberoende personer är oerhört viktigt för en jämn könsfördelning på arbetsmarknaden och inom utbildningen.

N. Vid Europeiska rådets möte i Barcelona den 15–16 mars 2002 uppmanades medlemsstaterna att senast 2010 se till att det finns barnomsorg för minst 90 procent av barnen mellan tre år och den obligatoriska skolåldern och för minst 33 procent av barnen under tre år. Fler än hälften av medlemsstaterna har dock långt kvar till dessa mål.

O. Under 2008 togs 58,9 procent av alla universitetsexamina i EU av kvinnor och kvinnor är överrepresenterade på utbildningar i ekonomi, förvaltning och juridik. Däremot är de fortfarande underrepresenterade på ansvarsfulla befattningar inom näringsliv, förvaltning och politik. Den låga andelen kvinnliga högskoleingenjörer och kvinnor med examen i datateknik eller fysik gör att kvinnor är underrepresenterade i den privata sektorn, som är avgörande för den ekonomiska återhämtningen. Löneklyftan mellan kvinnor och män inom IT-sektorn har förvärrats i stället för att förbättras med tiden.

P. Andelen kvinnor i Europaparlamentet var 32,1 procent under valperioden 2004–2009 och ökade till 35 procent efter valet den 7 juni 2009. Andelen kvinnliga ordförande i de parlamentariska utskotten steg från 25 procent till 41 procent och andelen kvinnliga vice talmän i parlamentet ökade från 28,5 procent till 42,8 procent, men antalet kvinnliga kvestorer minskade från tre till två.

Q. Levnadsvillkoren för vissa grupper av kvinnor som ofta möter flera olika svårigheter och risker och utsätts för dubbel diskriminering – särskilt kvinnor med funktionshinder, kvinnor med omsorgsansvar, äldre kvinnor, kvinnor som tillhör minoriteter och invandrarkvinnor – håller på att försämras.

R. De flesta invandrarkvinnor blir dubbelt diskriminerade på arbetsmarknaden, både för att de är kvinnor och för att de är invandrare. Var femte högutbildad kvinnlig invandrare har ett okvalificerat arbete, och invandrarkvinnor som arbetar i hushållssektorn, i hotell- och restaurangbranschen samt i jordbruket är särskilt utsatta.

S. Sysselsättningsnivån för såväl män som kvinnor är lägre i landsbygdsområden och många kvinnor är dessutom aldrig aktiva på den officiella arbetsmarknaden, varför de inte registreras som arbetssökande och inte ingår i arbetslöshetsstatistiken. Detta leder till särskilda ekonomiska och rättsliga svårigheter i samband med rätten till föräldraledighet och sjukskrivning, intjänande av pensionsrättigheter och tillgång till social trygghet och till problem i händelse av skilsmässa. Landsbygdsområdena drabbas hårt av bristen på högkvalitativa arbetstillfällen.

T. Kvinnor som tillhör minoriteter, särskilt kvinnliga romer, drabbas ofta av flerfaldig diskriminering på grund av både etnisk tillhörighet och kön. Förekomsten av flerfaldig diskriminering bör hanteras på ett tillfredsställande sätt av de nationella jämställdhetsorganen.

U. Människohandel är en modern form av slaveri, och det är fortfarande kvinnor och flickor som oftast faller offer för människohandel.

V. I sin ovannämnda resolution av den 3 september 2008 uppmanade Europaparlamentet medlemsstaterna att snarast ratificera Europarådets konvention om åtgärder mot människohandel, som är det starkaste europeiska rättsliga instrumentet i kampen mot det brott och den kränkning av de mänskliga rättigheterna och av den mänskliga värdigheten och integriteten som människohandel innebär. I dagsläget har dock endast 16 av unionens medlemsstater ratificerat denna konvention.

W. Alla former av våld mot kvinnor utgör ett av de största hindren för jämställdhet. Våld mot kvinnor utgör en av de mest utbredda kränkningarna av de mänskliga rättigheterna och känner inte några geografiska, ekonomiska eller sociala gränser. Ett alarmerande stort antal kvinnor utsätts för våld i unionen, där cirka 20–25 procent av alla kvinnor utsätts för fysiskt våld som vuxna och mer än 10 procent av kvinnorna utsätts för sexuellt våld. Rådets spanska ordförandeskap har gjort kampen mot kvinnovåld till en av sina prioriteringar.

X. Sexuell och reproduktiv hälsa är inte bara frånvaro av sjukdom och smärta, utan ett allmänt tillstånd av fysiskt, psykiskt och socialt välbefinnande som omfattar hela det reproduktiva systemet och alla dess funktioner. En framgångsrik politik för sexuella och reproduktiva rättigheter förutsätter erkännandet av kvinnors fulla fysiska och sexuella självständighet samt åtgärder mot våld mot kvinnor.

Y. Europeiska jämställdhetsinstitutet inrättades officiellt 2006 och skulle ha inlett sin verksamhet senast den 19 januari 2008, men fungerar fortfarande inte fullt ut.

Z. Ett av målen i Lissabonstrategin är att få in 60 procent av de arbetsföra kvinnorna på arbetsmarknaden, samtidigt som man vill främja högre födelsetal för att tackla framtidens demografiska utmaningar. Jämställdhet och balans mellan arbete och privatliv förblir kärnfrågor i diskussionen om de demografiska förändringarna.

1. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen i sin rapport ”Jämställdhet mellan kvinnor och män – 2009” understryker vikten av att stärka jämställdhetsarbetet i det ostadiga konjunkturläget, men understryker att det behövs fler konkreta insatser och nya politiska strategier.

2. Europaparlamentet ställer sig kritiskt till att satsningarna för att få i gång den ekonomiska återhämtningen huvudsakligen är inriktade på mansdominerade yrken. Parlamentet framhåller att åtgärder som stöder mäns framtida sysselsättning snarare än kvinnors ökar den bristande jämställdheten mellan könen i stället för att minska den, och anser att jämställdhetspolitiken måste integreras i alla stimulansplaner på europeisk, nationell och internationell nivå.

3. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen rådet, kommissionen och medlemsstaterna att försvara de sociala rättigheterna och se till att den ekonomiska och finansiella krisen inte leder till nedskärningar i de sociala förmånerna och de offentliga tjänsterna, särskilt barn- och äldreomsorg. Parlamentet påpekar att omsorgspolitiken och tillhandahållandet av omsorgstjänster har direkt inverkan på möjligheterna att uppnå jämställdhet.

4. Europaparlamentet noterar att den ekonomiska, sociala och finansiella krisen kan erbjuda EU ett tillfälle att skapa en mer produktiv och innovativ ekonomi och ett mer jämställt samhälle under förutsättning att man bedriver lämplig politik och vidtar ändamålsenliga åtgärder.

5. Kommissionen ombeds förse Europaparlamentet med detaljerad statistik över hur kvinnor och män påverkas av krisen, exempelvis i fråga om arbetslöshet och andelen deltidsanställningar, tidsbegränsade anställningar och tillsvidareanställningar, samt till följd av krisåtgärdernas konsekvenser för den offentliga tjänstesektorn.

6. Europaparlamentet betonar att kommissionen och medlemsstaterna måste värdesätta, stödja och stärka kvinnornas roll inom den sociala ekonomin med tanke på den höga kvinnliga sysselsättningsnivån inom denna sektor och dess tjänsters betydelse för möjligheten att förena arbete och privatliv.

Onsdagen den 10 februari 2010

7. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater som måste genomföra budgetkonsolidering att undvika att denna slår orättvist mot kvinnor. Kommissionen och medlemsstaterna bör sedan utforma stimulansåtgärder som tar hänsyn till kvinnors och mäns särskilda behov och olika situationer, bland annat genom politiska åtgärder och budgetering där man tar hänsyn till jämställdhetsperspektivet (jämställdhetsintegrering och ”gender budgeting”).

8. Europaparlamentet är kritiskt till att jämställdhetsperspektivet i stort sett inte har integrerats alls i den rådande Lissabonstrategin och uppmanar rådet och kommissionen att införa ett kapitel om jämställdhet i den kommande ”EU 2020-strategin”, som ska ersätta Lissabonstrategin.

9. Europaparlamentet uppmanar de nationella jämställdhetsorganen att införa samordnade metoder för att på ett bättre sätt kunna reagera på och hantera flerfaldig diskriminering. Vidare rekommenderar parlamentet å det starkaste att organen i fråga inför fortbildning för domare, jurister och personal i fråga om att upptäcka, förhindra och reagera på flerfaldig diskriminering.

10. Europaparlamentet gläds åt att det mål om kvinnlig sysselsättningsgrad på 60 procent senast 2010 som Europeiska rådet antog vid sitt möte i Lissabon den 23–24 mars 2000 snart har uppnåtts, men understryker att det till avsevärd del tyvärr rör sig om otrygg och lågavlönad sysselsättning. Parlamentet beklagar även att det finns stora skillnader mellan medlemsstaterna – från 37,4 procent till 74,3 procent. Medlemsstaterna uppmanas därför att vidta de åtgärder som behövs för att direktiv 2006/54/EG ska kunna tillämpas fullt ut.

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att beakta situationen för medhjälpande makar inom hantverk, handel, jordbruk, fiske och mindre familjeföretag ur ett jämställdhetsperspektiv och med hänsyn till att kvinnorna befinner sig i en mer utsatt situation än männen. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att utveckla rättsliga former för samägande i syfte att garantera att kvinnors rättigheter erkänns fullt ut inom jordbrukssektorn samt att de får ett adekvat socialförsäkringsskydd och erkänsla för sitt arbete.

12. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och medlemsstaterna att vidta åtgärder och vidta positiva åtgärder för att få in kvinnor i projekt och program för ekologisk omställning (dvs. i sektorn för förnybar energi) och i naturvetenskapliga och teknikintensiva yrken.

13. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att främja kvinnligt företagande inom industrisektorn och att ge ekonomiskt stöd och upprätta strukturer för professionell rådgivning och lämplig fortbildning för kvinnor som startar företag.

14. Europaparlamentet påpekar att en egen inkomst och ett avlönat arbete alltjämt är nyckeln till kvinnors ekonomiska oberoende och till ökad jämställdhet i samhället i stort. Särskilt med tanke på det åldrande samhället behövs både män och kvinnor för att tillgodose behovet av arbetskraft.

15. Europaparlamentet konstaterar att kvinnor löper större risk att drabbas av fattigdom eftersom löneklyftan mellan kvinnor och män fortfarande är stor och att det kvarstår många skillnader mellan medlemsstaterna och mellan olika sektorer. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna eftertryckligen att genomföra direktiv 2006/54/EG och att särskilt främja principen om lika lön för lika arbete eller likvärdigt arbete.

16. Europaparlamentet anser också att man måste verka för att minska klyftan mellan kvinnor och män på pensionsområdet, där det faktum att kvinnor än i dag tar det största ansvaret för familjen leder till fler avbrott i arbetslivet och till att de över lag ägnar mindre tid än männen åt arbetet.

17. Europaparlamentet beklagar att kommissionen, trots den begäran parlamentet framfört i sin ovannämnda resolution av den 18 november 2008, fortfarande inte har lagt fram något förslag till rättsakt om översyn av den gällande lagstiftningen om tillämpningen av principen om lika lön för kvinnor och män. Kommissionen uppmanas således att snarast lägga fram ett sådant förslag.

18. Europaparlamentet stöder kommissionens förfaranden mot de medlemsstater som inte genomfört gällande direktiv. De medlemsstater som ännu inte införlivat jämställdhetsdirektiven i sin nationella lagstiftning måste göra detta snarast och framför allt se till att de tillämpas korrekt.

19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att genomföra informationskampanjer i skolor, på arbetsplatser och i medierna för att främja bredare yrkesval, särskilt bland unga kvinnor, och motverka stereotypa könsrollsmönster och bekämpa kränkande föreställningar, bland annat kampanjer som tydligt visar männens roll när det gäller att dela på ansvaret för hem och familj och balansen mellan arbets- och privatliv.

20. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att lyfta fram företag som vidtar åtgärder för att främja jämställdhet och balans mellan arbete och privatliv med målet att bidra till att sprida god praxis på detta område.

21. Europaparlamentet framhåller att barnomsorg för barn i förskoleålder, annan barnomsorg samt omsorg om äldre och andra omsorgsberoende personer är en förutsättning för möjligheten att förena arbete och familjeliv. Parlamentet stöder kommissionens arbete med att ta fram aktuell och jämförbar statistik av god kvalitet och att utfärda specifika rekommendationer till varje medlemsstat. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att göra allt för att uppnå de mål om barnomsorg före den obligatoriska skolåldern som Europeiska rådet antog vid sitt möte i Barcelona.

22. Europaparlamentet betonar vikten av vissa åtgärder som kommissionen har vidtagit, bland annat förslaget om översyn av direktiv 92/85/EEG om mammaledighet och direktiv 86/613/EEG om egenföretagare och makar som arbetar i familjeföretag. Parlamentet anser dock att kommissionens förslag om översyn av direktiv 92/85/EEG lämnar en del att önska i fråga om kvinnors och mäns möjlighet att förena arbete med familje- och privatliv.

23. Europaparlamentet understryker vikten av att ta itu med frågan om pappaledighet och uppmanar kommissionen att stödja alla åtgärder som syftar till att införa pappaledighet på EU -nivå. Parlamentet anser att mammaledigheten bör kopplas ihop med pappaledigheten i syfte att ge kvinnorna ett bättre skydd på arbetsmarknaden och på detta sätt bekämpa de stereotyper som finns i samhället kring denna ledighet.

24. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter att verka för en jämnare könsfördelning på högre befattningar inom näringsliv, förvaltning och politik, och efterlyser därför bindande mål om en jämn könsfördelning. Parlamentet påpekar i detta sammanhang att kvotering har en positiv effekt på den kvinnliga representationen.

25. Europaparlamentet välkomnar den norska regeringens beslut att öka antalet kvinnor i styrelsen för privata och offentliga bolag till minst 40 procent och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta det norska initiativet som förebild och följa dess exempel.

26. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att genom kampanjer som vänder sig till flickor som går ut gymnasiet försöka få dem att välja ingenjörsyrket för att på så sätt öka andelen kvinnor i traditionellt mansdominerade yrken.

27. Europaparlamentet konstaterar med glädje att antalet kvinnliga ordförande för de parlamentariska utskotten och antalet kvinnliga vice talmän i parlamentet ökade markant efter valet i juni 2009, samt att antalet kvinnliga ledamöter också ökade, om än inte lika mycket.

28. Europaparlamentet anser i detta sammanhang att andelen kvinnor bland de nominerade ledamöterna av den nya kommissionen (33 procent) – en andel som har uppnåtts med stor möda – är att betrakta som en miniminivå. Kommissionens sammansättning borde bättre avspegla mångfalden hos EU:s befolkning, också med hänsyn till könsfördelningen. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att vid kommande nomineringar alltid föreslå två kandidater – en av varje kön – för att kommissionen lättare ska kunna ges en mer representativ sammansättning.

Onsdagen den 10 februari 2010

29. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att bättre ta till vara högutbildade kvinnliga invandrares kompetens och garantera social trygghet för kvinnor som arbetar i hushållssektorn och andra sektorer där denna brister, i syfte att underlätta kvinnliga invandrares integrering samtidigt som de också ges tillgång till utbildning, framför allt yrkesutbildning och undervisning i värdlandets språk.

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att prioritera och ta särskild hänsyn till de mest utsatta grupperna av kvinnor, det vill säga kvinnor med funktionshinder, kvinnor med omsorgsansvar, äldre kvinnor, kvinnor som tillhör minoriteter, invandrarkvinnor och kvinnor som sitter i fängelse, samt att vidta särskilda åtgärder för att tillgodose dessa kvinnors behov.

31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att anta och genomföra nödvändiga åtgärder för att stödja kvinnor med funktionshinder så att de kan delta i de delar av det sociala, kulturella och politiska livet samt arbetslivet där de fortfarande är underrepresenterade.

32. Europaparlamentet uppmanar Tjeckien, Tyskland, Estland, Irland, Grekland, Italien, Litauen, Ungern, Nederländerna, Finland och Sverige att omedelbart ratificera Europarådets konvention om åtgärder mot människohandel.

33. Europaparlamentet erinrar om att våld mot kvinnor alltjämt är ett stort problem som måste bekämpas med alla medel på både EU-nivå och nationell nivå, och uppmanar kommissionen att inom fem år inrätta ett europeiskt år mot kvinnovåld. Parlamentet välkomnar att det spanska rådsordförandeskapet har gjort kampen mot kvinnovåld till en av sina prioriteringar, och uppmanar de länder som därefter håller i ordförandeskapet att göra likadant.

34. Europaparlamentet stöder det spanska ordförandeskapets förslag om inrättandet av den europeiska skyddsordern för kvinnliga våldsoffer och av ett för hela EU gemensamt telefonnummer för bistånd till våldsoffer.

35. Europaparlamentet insisterar på att det är viktigt att bekämpa våld mot kvinnor för att uppnå jämställdhet. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta ett förslag till övergripande direktiv om förebyggande och bekämpande av alla former av våld mot kvinnor, inbegripet kvinnohandel.

36. Europaparlamentet framhåller att kvinnor måste ha makten över sin sexualitet och reproduktion, bland annat genom enkel tillgång till preventivmedel och abort, och ha tillgång till kostnadsfri abortrådgivning. Parlamentet stöder därför åtgärder som förbättrar kvinnors tillgång till tjänster för sexuell och reproduktiv hälsa och som ökar deras kunskaper om sina rättigheter och om de tjänster som finns att tillgå, såsom parlamentet tidigare framfört i sin ovannämnda resolution av den 3 september 2008. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att vidta särskilda åtgärder för att göra män medvetna om sitt ansvar för sexualitet och reproduktion.

37. Europaparlamentet konstaterar att arbetet med att inrätta Europeiska jämställdhetsinstitutet fortfarande pågår och ser fram emot att verksamheten snarast ska kunna inledas.

38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta med sin nya strategi ”Bortom BNP” och att i sitt arbete ta med strategier som gör det möjligt att mäta bidraget till medlemsländernas BNP från det arbete som solidariteten mellan generationerna medför för kvinnor och män.

39. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar.